

خبرها

دیدار شورای هماهنگی جبهه اصلاحات با سیدمحمد خاتمی

ایلنا: شورای هماهنگی جبهه اصلاحات با دیدار خاتمی با شورای هماهنگی خاتمی دیدار کرد. در دیدار خاتمی با شورای هماهنگی جبهه اصلاحات، ضمن بررسی وضعیت داخلی و بین‌المللی بر لزوم حضور فعالانه در صحنه تأکید شد. همچنین در این دیدار اتحاد و وفاق میان همه نیروهای وفادار به امام و انقلاب و معتقد و وفادار به اصلاحات مورد تأیید قرار گرفت و بر ضرورت حضور فعال در انتخابات مختلف پیش‌رو تأکید شد. براساس این گزارش، در این جلسه اظهار امیدواری شد که دست‌اندرکاران امر فضا و بستر این حضور فعال را فراهم آورند و هرگونه محدودنگری به خصوص از سوی دستگاه‌های مسئول برگزاری انتخابات را مخل برگزاری انتخابات پرشور و مانع حضور فعال و همه‌علاقه‌مندان به اسلام و ایران و عظمت کشور و مردم دانستند. در این جلسه بر دفاع از اصول و آرمان‌های اصلاحات وفادار به انقلاب نیز تأکید شد.

منشور جبهه دموکراسی خواهی نهایی شد
آفتاب: جلال جلالی زاده عضو شورای مرکزی جبهه مشارکت از «نهایی شدن پیش‌نویس منشور جبهه دموکراسی و حقوق بشر در جلسه هفته گذشته این جبهه» خبر داد و گفت: «متن این پیش‌نویس نهایی شده است و نمایندگان حزب و گروه‌های عضو موافقت خود را بر این پیش‌نویس اعلام داشته‌اند و نکته‌ای که قطعی است این است که دیگر تغییری در این منشور به وجود نخواهد شد.» وی درباره «تکلیف موارد اختلافی از قبیل انتخاباتی بودن یا نبودن این جبهه» گفت: «قرار شده که انتخابات به عنوان مقله‌ای مهم در بخش جینی این منشور گنجانده شود.»

تابلویی جدید برای راست

ایلنا: حسن غفوری‌فرد گفت که جبهه پیروان خط امام و رهبری در انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا با لیست واحد وارد عرصه رقابت خواهند شد. وی با بیان اینکه جبهه پیروان خط امام و رهبری ستون شورای هماهنگی نیروهای اصلاحی بود، گفت: شورای اصلاحی بین خائن و مخلوق است، جامعه این جبهه و برخی از شخصیت‌های سیاسی اصولگرا تشکیل شده بود که تنها در زمان انتخابات فعالیت می‌کرد. وی افزود: در صورت عدم ورود شورای هماهنگی نیروهای انقلاب به عرصه انتخابات، جبهه پیروان خط امام و رهبری را تابلوی جدید وارد شده و لیست مشترکی را ارائه خواهد کرد. غفوری‌فرد دستور کار فعلی جبهه پیروان خط امام و رهبری را برنامه‌ریزی برای حضور در انتخابات شوراها عنوان کرد و گفت: ما به دنبال ایجاد فضای پرنشاط در انتخابات شوراها هستیم و سعی داریم با تمام اصولگرایان به لیست مشترک دست یابیم.

فمینیسف دینی

گروه سیاسی: ناهید توسلی فرد از سلسله جلسات «جنبش مسلمانان مبارز» در خصوص «فمینیسف دینی» سخن خواهد گفت. این برنامه طبق روال همیشه ساعت ۹ و ۳۰ دقیقه صبح جمعه در منزل حبیب‌الله پیمان برگزار می‌شود. پیمان نیز در این جلسه بحث گذشته خود را بی خواهد گرفت.

مخالفت با درخواست وکلا

ایلنا: شیرین عبادی و عبدالفتاح سلطانی وکلای مدافع علی‌اکبر موسوی خوئینی صبح دیروز در شعبه ۱۴ بازپرسی دادسرای انقلاب حاضر و خواستار مطالعه پرونده، تبدیل قرار بازداشت و ملاقات با موکل خود شدند که بازپرس پرونده با درخواست‌های آنها مخالفت کرد. عبدالفتاح سلطانی وکیل دیرکسل سازمان ادوار تحکیم وحدت با اعلام این خبر گفت: قوت بند ۳ قانون حقوق شهروندی، متهم محق دارد در مرحله دادسرا با وکیل خود ملاقات کند و وکیل نیز این حق را دارد که از اتهامات موکل خود مطلع شود.

ارجاع پرونده به دیوان عدالت اداری

ایسنا: هوشنگ پوربابایی یکی از وکلای مدافع سه تن از دانشجویان دانشگاه لرستان خبر داد که دیروز پرونده شکایت سایماک نادعلی، آرش خاندان و محمدجواد درخشان از دانشگاه لرستان به شعبه اول دیوان عدالت اداری ارجاع شد. وی با اعلام این خبر گفت: موکلاتم چهارم دی‌ماه سال ۸۴ درخصوص برگزاری انتخابات انجمن اسلامی دانشگاه لرستان به اتهام تجمع غیرقانونی و اخلال در نظم عمومی به مراجع قضایی دانشگاه اخصار شدند. کمیته بدوی این دانشجویان را به منع موقت از تحصیل به مدت دو ترم محکوم کرد. به‌رغم اعتراض موکلاتم رای صادره از سوی کمیته تجدیدنظر عیباً تأیید شد. اما این حکم قبل از قطعیت، اجرا و اعمال شده و حتی دانشجویان اجازه حضور در امتحانات ترم پای سال تحصیلی ۸۵ – ۸۴ را نداشتند و نمرات تمامی دروس امتحانی به بهانه عدم شرکت در جلسه امتحانات صفر در شده است. وی گفت: اینجانب به همراه دیگر وکلای این پرونده دادخواستی علیه شورای عالی معین دانشگاه لرستان را به دیوان عدالت اداری ارائه کردم و حضور مجدد، ثبت نام دانشجویان و احقاق حقوق آنها را خواستار شدم.

بازگشت ناگزیر به خط امام

آفتاب: علیرضا رباعی از فعالان ملی – مذهبی در پاسخ به این پرسش که «آیا تأکید برخی احزاب اصلاح طلب بر خط امام نشانه‌ای از بازگشت آنها به جامعه مذهبی است؟» اظهار داشت: «هر جریان سیاسی ناگزیر است بر روی خطوط هویتی خودش حرکت بکند و زمانی که این خطوط مورد مناقشه جدی قرار بگیرند احتمال انشعاب یا انحلال این جریان‌ها هم وجود دارد.» وی با بیان این مطلب که «خاستگاه غالب اکثر اصلاح طلبان، اسلام سیاسی خط امامی است.» افزود: «یکی از نقدهای جناح راست به اصلاح طلبان نیز همین فاصله گرفتن آنها از خاستگاه خود بود.»

تغییر آیین نامه خبرگان

ایلنا: بدالله اسلامی دیرکسل مجمع نمایندگان ادوار مجلس با بیان اینکه تشکیل متبوع وی در انتخابات شوراها و مجلس خبرگان رویکردی متفاوتی را اتخاذ خواهد کرد، گفت: به هر میزان که انتخابات آژداز و مردمی‌تر بوده و شانس گروه‌های مختلف به لحاظ انتخاب شدن در انتخاب کردن گسترده باشد، تصمیم برای حضور در انتخابات آسان‌تر خواهد بود و به هر میزان که در این زمینه محدودنگری شود، رویکردها تغییر خواهد کرد. وی با تصریح بر اینکه در صورت تغییر آیین نامه خبرگان، فراهم شدن زمینه برای حضور برخی روحانیون در مجلس خبرگان، شاهد حضور گسترده مردم در این انتخابات خواهیم بود، وی خاطرنشان کرد: امروز عده‌ای با استفاده از ابزارهایی که در اختیار دارند سعی می‌کنند با نگاه‌های تنگ نظران راه را برای دیگران سد کنند.

از نظر سابقه تاریخی، پیدایش حزب به عنوان راهکاری برای مشارکت نهادمند به دوره جدید بازمی‌گردد. در دنیای قدیم یا مشارکت سیاسی وجود نداشت و یا اینکه همانند دولت شهرهای آتن، کسانی که از حق رای برخوردار بودند، مستقیماً در مسائل حکومت مداخله می‌کردند. با ورود به دنیسای مدرن و عدم امکان دموکراسی مستقیم به لحاظ فنی و ابزاری، دموکراسی نمایندگی، جایگزین دموکراسی مستقیم و به قول دو ورژه حکومت نخبگان منتخب اکثریت مردم بر مردم، جایگزین حکومت مردم بر مردم شد. از این زمان احزاب و تشکل‌های سیاسی نیز با ورود دموکراسی برای شکل دهی به افکار عمومی و انتخاب افراد مورد نظر یا به عرصه حیات گذاشتند. به قول توکویل احزاب سیاسی نیز به مثابه شرهای لایتنک نظام دموکراسی و یا به قول ماکس وبر به عنوان فرزندان دموکراسی بروز و ظهور یافتند. از طرفی اگر موضوع مطالعه علم سیاست را دولت قلمداد کنیم و موضوع مطالعه جامعه‌شناسی را جامعه بدانیم، حوزه مطالعاتی که بین دولت و جامعه ارتباط و اتصال برقرار می‌کند و واسطه عقد بین حاکمان و مردم است احزاب و تشکل‌های سیاسی هستند که در حوزه جامعه‌شناسی سیاسی مورد مطالعه

و بررسی قرار می‌گیرند. از مباحث هگل فیلسوف سیاسی آلمانی که با طرح مثلث خدا، عیسی مسیح، مردم و همچنین دولت، جامعه مدنی و خانواده به تبیین سیاست و حکومت می‌پردازد نیز می‌توان استفاده کرد. همان‌گونه که عیسی مسیح واسطه بین خائن و مخلوق است، جامعه مدنی نیز واسطه بین دولت و خانواده و به معنای کلان (می‌توانیم بخواهیم جامعه) است. اگر بخواهیم از اندیشه‌های فلاسفه اسلامی نیز استفاده کنیم باید به مباحث فارابی (افلاطون الهی) اشاره کنیم که با ارتباط و اتصال بین حکمت نظری و سیاست عملی و یا به تعبیری ارتباط و اتصال بین رئیس مدینه و آفریدگار نخست از طریق عقل فعال سعی در تبیین مدینه فاضله دارد و در واقع به عاملی ارتباطی توجه می‌کند، می‌توانیم استفاده کرده و بگوییم، ارتباط و اتصال بین حکومت و مردم نیز به واسطه‌ای نیازمند است که این ارتباط از طریق احزاب و تشکل‌های سیاسی صورت می‌پذیرد. از طرفی احزاب با تجمیع منافع، علایق و خواسته‌ها را به دولت منتقل می‌کنند و از طرف دیگر مانع از استبداد دولت بر توده‌ها می‌شوند، همان‌گونه که از استبداد اکثریت (دموکراسی ژاکوبینی) نیز در جامعه توده‌ای (mass society) جلوگیری به عمل می‌آورند. این نکته را نیز نباید از نظر دور داشت که به لحاظ تاریخی اندیشمندان کلاسیک نگاهشان معطوف به حوزه سیاست و حکومت بوده است و لیبرال‌ها متوجه فرد و جامعه و جامعه‌شناسان سیاسی با توجه به دو حوزه سیاست و اجتماع، تلاش کرده‌اند روابط این دو را از طریق فعالیت و کنش و واکنش نهادهای حد واسط دولت و جامعه تبیین کنند.

الف – فلسفه وجودی احزاب سیاسی

با طرح مباحث مقدماتی و تاریخی درخصوص پیدایش احزاب که به آن اشاره شد، مهمترین کارویژه‌های احزاب سیاسی عبارتند از:

۱- تبدیل مشارکت توده‌ای به مشارکت نهادمند مدنی
مشارکت توده‌وار که از جامعه توده‌ای (mass society) صادر می‌شود به صورت بسیج سیاسیسیاسی (Political mobolaztion) بروز و ظهور پیدا می‌کند. در جامعه توده‌وار بسیج سیاسی چه نقشی با اثباتاً به صورت موافقت و مخالفت با سیاست‌های حاکم جلوه‌گر می‌شود.

در این وضعیت مشارکت فعالانه یا نهادمند صورت نمی‌پذیرد بلکه آنچه را شاهد هستیم مشارکت منعطّله سالی با اثباتی است. این وضعیت را معمولاً در انقلاب‌ها شاهد هستیم که بسیج سیاسی برای مقابله با وضع موجود شکل می‌گیرد و خواهان وضع مطلوبی است. رهبران انقلابی با استفاده از چنین وضعیت مطلوبی سعی می‌کنند اهداف انقلابی خود را از طریق توده‌ها تعقیب نمایند. چنانچه این بسیج سیاسی موفق به نفی نظام موجود شود، در وجه اثباتی و برای تحقق مشارکت نهادمند و فعالانه، لازم‌باد پروسه تبدیل مشارکت توده‌ای به مشارکت مدنی تشویق شد تا از حالت سلبی به وضعیت اثباتی آن هم به صورت نهادمند به جریان آید. این فرآیند تبدیلی از کارویژه‌های اصلی احزاب و تشکل‌های سیاسی است. در جامعه توده‌ای که امتیزاسیون اجتماعی وجود دارد و افراد تبدیل به عنصر تنها شده‌اند، کاتالیزور رهبری می‌تواند با پیوند این تم‌ها، همانند پیوندی که فطرت‌آواران با یکدیگر پیدا می‌کنند، با تشکیل جویبارها و سیلاب‌ها بنیان‌های نظام سیاسی موجود را تخریب کند، همان‌گونه که سیلاب‌ها، منازل، مزارع و تاسیسات را تخریب و نابود می‌کنند. حال اگر با کمک احزاب و تشکل‌های سیاسی این پتانسیل اجتماعی در مسیر سازندگی پیدا شود، راهی برای جهات منافع کشور و نظام سیاسی به کار می‌رود. همان‌گونه که فرسندسازی، سیلاب‌های خروشان کنترل و با تعبیه کاتال‌های لازم به جای تخریب از آن می‌توان انرژی برق استحصال کرده و برای آبیاری مزارع و آشامیدن از آن استفاده کرد.

۲- شایسته‌گرایی و شایسته‌گزینی در مدیریت‌های سیاسی و اجرایی
از منظر ماکس وبر مشروعیت سیاسی به طرق سه‌گانه سنتی، کاریزماتیک و عقلی، قانونی (بوروکراتیک) بروز و ظهور پیدا می‌کند. در نظام‌های سیاسی سنتی که ممکن است به صورت پاترمونیالیستی و یا فئودالی باشد، سنت قومی قبیله‌ای، اشرافی و وابستگی‌های فامیلی مبنای انتخاب مدیران قرار می‌گیرد. در نظام‌های کاریزماتیک که از رهبران فردمندی برخوردارند، مرید و مرادی و ارادت مدیران مبادون به مدیران باخورد، زمینه ارتقای آنان را فراهم کرده و به طور کلی اداره‌کنندگان جامعه در حلقه ارادت‌ورزان به رهبر کاریزما قرار دارند. این در حالی است که در نظام‌ها بوروکراتیک، شایسته‌گزینی معیار اصلی است. اما هنوز اساسی این است که شایستگنان چگونه تجربه امور اجرایی پیدا می‌کنند و چگونه شناخته می‌شوند

زمینه‌ها و موانع تحزب در ایران

جواد اطاعت*

تا در مسئولیت‌های مختلف و متناسب با توانایی‌ها از آنها استفاده شود؛ از آنجا که در نظام‌های مدرن شناخت شخصی نمی‌تواند پاسخگو باشد، وظیفه تربیت نخبگان و شناسایی آنها برعهده احزاب سیاسی است. احزاب در یک عیسی مسیح واسطه بین خائن و مخلوق است، جامعه مدنی نیز واسطه بین دولت و خانواده و به معنای کلان (می‌توانیم بخواهیم جامعه) است. اگر بخواهیم از اندیشه‌های فلاسفه اسلامی نیز استفاده کنیم باید به مباحث فارابی (افلاطون الهی) اشاره کنیم که با ارتباط و اتصال بین حکمت نظری و سیاست عملی و یا به تعبیری ارتباط و اتصال بین رئیس مدینه و آفریدگار نخست از طریق عقل فعال سعی در تبیین مدینه فاضله دارد و در واقع به عاملی ارتباطی توجه می‌کند، می‌توانیم استفاده کرده و بگوییم، ارتباط و اتصال بین حکومت و مردم نیز به واسطه‌ای نیازمند است که این ارتباط از طریق احزاب و تشکل‌های سیاسی صورت می‌پذیرد. از طرفی احزاب با تجمیع منافع، علایق و خواسته‌ها را به دولت منتقل می‌کنند و از طرف دیگر مانع از استبداد دولت بر توده‌ها می‌شوند، همان‌گونه که از استبداد اکثریت (دموکراسی ژاکوبینی) نیز در جامعه توده‌ای (mass society) جلوگیری به عمل می‌آورند. این نکته را نیز نباید از نظر دور داشت که به لحاظ تاریخی اندیشمندان کلاسیک نگاهشان معطوف به حوزه سیاست و حکومت بوده است و لیبرال‌ها متوجه فرد و جامعه و جامعه‌شناسان سیاسی با توجه به دو حوزه سیاست و اجتماع، تلاش کرده‌اند روابط این دو را از طریق فعالیت و کنش و واکنش نهادهای حد واسط دولت و جامعه تبیین کنند.

الف – فلسفه وجودی احزاب سیاسی
با طرح مباحث مقدماتی و تاریخی درخصوص پیدایش احزاب که به آن اشاره شد، مهمترین کارویژه‌های احزاب سیاسی عبارتند از:
۱- تبدیل مشارکت توده‌ای به مشارکت نهادمند مدنی
مشارکت توده‌وار که از جامعه توده‌ای (mass society) صادر می‌شود به صورت بسیج سیاسیسیاسی (Political mobolaztion) بروز و ظهور پیدا می‌کند. در جامعه توده‌وار بسیج سیاسی چه نقشی با اثباتاً به صورت موافقت و مخالفت با سیاست‌های حاکم جلوه‌گر می‌شود.

در این وضعیت مشارکت فعالانه یا نهادمند صورت نمی‌پذیرد بلکه آنچه را شاهد هستیم مشارکت منعطّله سالی با اثباتی است. این وضعیت را معمولاً در انقلاب‌ها شاهد هستیم که بسیج سیاسی برای مقابله با وضع موجود شکل می‌گیرد و خواهان وضع مطلوبی است. رهبران انقلابی با استفاده از چنین وضعیت مطلوبی سعی می‌کنند اهداف انقلابی خود را از طریق توده‌ها تعقیب نمایند. چنانچه این بسیج سیاسی موفق به نفی نظام موجود شود، در وجه اثباتی و برای تحقق مشارکت نهادمند و فعالانه، لازم‌باد پروسه تبدیل مشارکت توده‌ای به مشارکت مدنی تشویق شد تا از حالت سلبی به وضعیت اثباتی آن هم به صورت نهادمند به جریان آید. این فرآیند تبدیلی از کارویژه‌های اصلی احزاب و تشکل‌های سیاسی است. در جامعه توده‌ای که امتیزاسیون اجتماعی وجود دارد و افراد تبدیل به عنصر تنها شده‌اند، کاتالیزور رهبری می‌تواند با پیوند این تم‌ها، همانند پیوندی که فطرت‌آواران با یکدیگر پیدا می‌کنند، با تشکیل جویبارها و سیلاب‌ها بنیان‌های نظام سیاسی موجود را تخریب کند، همان‌گونه که سیلاب‌ها، منازل، مزارع و تاسیسات را تخریب و نابود می‌کنند. حال اگر با کمک احزاب و تشکل‌های سیاسی این پتانسیل اجتماعی در مسیر سازندگی پیدا شود، راهی برای جهات منافع کشور و نظام سیاسی به کار می‌رود. همان‌گونه که فرسندسازی، سیلاب‌های خروشان کنترل و با تعبیه کاتال‌های لازم به جای تخریب از آن می‌توان انرژی برق استحصال کرده و برای آبیاری مزارع و آشامیدن از آن استفاده کرد.

۲- شایسته‌گرایی و شایسته‌گزینی در مدیریت‌های سیاسی و اجرایی
از منظر ماکس وبر مشروعیت سیاسی به طرق سه‌گانه سنتی، کاریزماتیک و عقلی، قانونی (بوروکراتیک) بروز و ظهور پیدا می‌کند. در نظام‌های سیاسی سنتی که ممکن است به صورت پاترمونیالیستی و یا فئودالی باشد، سنت قومی قبیله‌ای، اشرافی و وابستگی‌های فامیلی مبنای انتخاب مدیران قرار می‌گیرد. در نظام‌های کاریزماتیک که از رهبران فردمندی برخوردارند، مرید و مرادی و ارادت مدیران مبادون به مدیران باخورد، زمینه ارتقای آنان را فراهم کرده و به طور کلی اداره‌کنندگان جامعه در حلقه ارادت‌ورزان به رهبر کاریزما قرار دارند. این در حالی است که در نظام‌ها بوروکراتیک، شایسته‌گزینی معیار اصلی است. اما هنوز اساسی این است که شایستگنان چگونه تجربه امور اجرایی پیدا می‌کنند و چگونه شناخته می‌شوند

۱- سازمان‌های مختلف سیاسی به مثابه سلسله اعصاب، آسیب‌ها را به مرکز سیستم سیاسی انتقال می‌دهند و خواهان ارائه راه‌حل‌های مناسب می‌شوند و یا اینکه راهکارهای مناسب می‌توان پیشنهاد می‌کنند.
۲- با ورود ایران به دنیای مدرن و وزینن رایحه دموکراسی و حکومت قانون احزاب نیز به عنوان فرزندان دموکراسی بروز و ظهور یافتند، اما به علت فقدان فرهنگ سیاسی مناسب، ساخت قدرت و چندپارگی‌های سیاسی احزاب، زمینه شکل‌گیری احزاب و تشکل‌های سیاسی فراهم نبود.
۳- شکاف‌های قومی، قبیله‌ای و منطقه‌ای از موانع تحقق احزاب سیاسی است.
لازمه احزاب سیاسی ارتقای نقابل‌های منطقه‌ای، قومی و قبیله‌ای و رقابت‌های سیاسی و فکری است.

عمومی انعکاس می‌یافت. بعد از مشروطیت احزاب سیاسی سر برآوردند. در مجلس اول احزاب سیاسی به صورت رسمی وجود نداشت، اما سه جریان سیاسی معتدلیان، آزادیخواهان و بی‌طرف‌ها خودنمایی می‌کردند و به دلیل بافت طبقاتی این مجلس مشاجرات صنفی بر گرایش‌های سیاسی غلبه داشت. در مجلس دوم جناح‌بندی‌های سیاسی آشکار شد درحالی‌که ۲۷ نفر از اصلاح طلبان فرقه دموکرات را تشکیل می‌دادند، ۵۳ نماینده محافظه‌کار نیز فرقه اعتدالیون را به‌وجود آوردند. از آن به بعد سایر احزاب مانندانق قاجر سربرپون آوردند. طالبوب در این مورد به دهخدا می‌نویسد: این تهران چگونه جانوری است که در مدت‌زمانی اندک بالغ بر صد حزب و انجمن و جمعیت سیاسی به دنیا آورده است، درحالی‌که در مهد مشروطه یعنی انگلستان تعداد احزاب از دهگستان دست تجاوز نمی‌کند. با این وصف به‌رغم حضور اسمی احزاب، به دلیل عدم آمادگی اجتماعی و فرهنگ حاکم بر نخبگان سیاسی احزاب نقش عملی چندانی نداشتند. در عین حال در مجلس دوم احزاب نقش پررنگ‌تری نسبت به سایر دوره‌ها داشتند. در این مجلس دو حزب نسبتاً بزرگ و دو حزب کوچک‌تر وجود داشت. احزاب اعتدالیون و دموکرات‌ها از جمله احزاب بزرگ و اتفاق و ترقی و ترقی‌خواهان از جمله احزاب کوچک‌تر بودند. حزب دموکرات سخنگوی طبقه بورژواشکری بود و از دموکراسی و حاکمیت مردم دفاع کرده و در تدوین و تصویب قانون انتخابات مجلس نقش موثری ایفا می‌کرد. اعتدالیون

که در واقع جایگزین میانه‌روهای مجلس اول بودند از اشرافیت زمین‌دار و بازاریان سنتی حمایت می‌کردند و به‌طور طبیعی دیدگاه‌های محافظه‌کارانه داشتند. اعتدالیون که ۱۳ روحانی، ۱۰ زمین‌دار، ۹ تاجر، ۱۰ کارمند و سه رئیس قبیله در جمع خود داشتند از تقویت سلطنت مشروطه، تشکیل مجلس سنا، حفظ مذهب و مالکیت مطبوعات، دفاع می‌کردند. در مقابل دموکرات‌ها که تعداد کمتری کرسی در اختیار داشتند از قوانین عرفی، آزادی بیان، مطبوعات، اجتماعات و برابری ادیان دفاع می‌کردند و خواهان جدایی مذهب از سیاست بودند. فعالیت احزاب تا حاکمیت دولت خودکامه پهلوی اول ادامه یافت؛ اما پس از آن با تنگ شدن فضای سیاسی، آزادی احزاب نیز به محاق رفت. در سال ۱۳۱۰ قانون منع فعالیت‌های اشتراکی تصویب شد و تا شهریور ۱۳۲۰ سقوط رضاشاه احزاب واقعی در اداره نظام سیاسی جایگاهی نداشتند. مجدداً پس از سقوط رضاشاه و آزادی فضای سیاسی تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ احزاب مختلف و متعددی بروز و ظهور یافتند. مجدداً با بسته شدن فضای سیاسی در دولت بوروکراتیک اقتدارگرایی پهلوی دوم احزاب از عرصه سیاست و حکومت حذف و احزاب دولت‌ساخته به‌جای احزاب واقعی نقش آفرین شدند. در این دوران بود که به دلیل عدم وجود احزاب مردمی، از دهه ۴۰ به بعد کنشگران سیاسی در قالب تشکیلات و انجمن‌های مخفی و زیرزمینی برای سقوط نظام پهلوی فعال شدند و نتیجه آن بی‌ثباتی سیاسی و سقوط رژیم سیاسی بود.

ج- موانع تحقق احزاب سیاسی در ایران

مهمترین عامل عدم شکل‌گیری و عدم تداوم فعالیت‌های سیاسی، نبود فضای سیاسی مناسب است. همان‌گونه که اشاره کرد‌حاکمیت تفکر انحصارگرایانه (Exclusivism) و اشتراک‌پذیری (Inclusivism) مانع از شکل‌گیری احزاب و تداوم آنها است. احزاب نیازمند تفکر کثرت‌گرا (Pluralism) هستند. بنابراین در نظام‌های انحصارطلب و توده‌گرا (Popolism) جایی برای تحقق حزب باقی نمی‌ماند. از دیگر موارد حائز اهمیت تحریف سیاسی نخبگان و آحاد جامعه است. روح دمار، تساهل و تحمل سیاسی، انعطاف‌پذیری، جمع‌گرایی، آزادمنشی، جایگزینی تعقل و آگاهی به‌جای تعصب و ذهنی‌گرایی از مسائل مهم و پیش‌شرط‌های لازم هستند. در واقع دیواره سیاست دیواره‌ای اعتقانی و انسجی دیدن‌است نه دیواره‌ای سخت و شکننده. شکاف‌های قومی، قبیله‌ای و منطقه‌ای نیز مانع از تحقق احزاب سیاسی است. لازمه احزاب سیاسی ارتقای نقابل‌های منطقه‌ای، قومی و قبیله‌ای و رقابت‌های سیاسی و فکری است. تمرکزگرایی اداری و سیاسی نیز از دیگر موانع تحقق احزاب است. یکی از پیش‌زمینه‌های لازم تمرکززدایی است. تمرکززدایی طولی و عرضی و واگذاری امور به مدیران منطقه‌ای و محلی و از طرف دیگر واگذاری امور به مردم می‌تواند زمینه و بستر را برای گسترش دموکراسی فراهم آورد. ذهنیت منفی مردم و نخبگان نسبت به مقله حزب، به‌ویژه خارجی برخی از احزاب سیاسی وابسته به قدرت‌های خارجی بوده‌اند و همین‌طور سوء استفاده از حزب توسط رهبران حزبی و صرفاً استفاده ابزاری از آن برای کسب قدرت و رهایی حزب می‌تواند از دیگر موانع حزب تلقی شود. هزینه‌های حزبی نسبت به منافع آن در کشورها و توسعه‌نیافته‌ار هم باید به مجموعه فوق افزود. و وارداتی بودن حزب و انجام کارویژه‌های حزبی توسط برخی نهادهای مدنی از جمله مطبوعات، دانشگاه‌ها، حوزه‌های علمیه، مساجد و تکایا و . . . نیز یک‌نوع عدم نیاز به فعالیت‌های حزبی را به‌وجود می‌آورد. مجموعه عوامل فوق باعث شده است نظام حزبی آن‌گونه که شایان و باید در ایران شکل نگیرد و کارویژه‌های خود را به انجام نرساند.

۱- سازمان‌های مختلف سیاسی به مثابه سلسله اعصاب، آسیب‌ها را به مرکز سیستم سیاسی انتقال می‌دهند و خواهان ارائه راه‌حل‌های مناسب می‌شوند و یا اینکه راهکارهای مناسب می‌توان پیشنهاد می‌کنند.
۲- با ورود ایران به دنیای مدرن و وزینن رایحه دموکراسی و حکومت قانون احزاب نیز به عنوان فرزندان دموکراسی بروز و ظهور یافتند، اما به علت فقدان فرهنگ سیاسی مناسب، ساخت قدرت و چندپارگی‌های سیاسی احزاب، زمینه شکل‌گیری احزاب و تشکل‌های سیاسی فراهم نبود.
۳- شکاف‌های قومی، قبیله‌ای و منطقه‌ای از موانع تحقق احزاب سیاسی است.
لازمه احزاب سیاسی ارتقای نقابل‌های منطقه‌ای، قومی و قبیله‌ای و رقابت‌های سیاسی و فکری است.

عمومی انعکاس می‌یافت. بعد از مشروطیت احزاب سیاسی سر برآوردند. در مجلس اول احزاب سیاسی به صورت رسمی وجود نداشت، اما سه جریان سیاسی معتدلیان، آزادیخواهان و بی‌طرف‌ها خودنمایی می‌کردند و به دلیل بافت طبقاتی این مجلس مشاجرات صنفی بر گرایش‌های سیاسی غلبه داشت. در مجلس دوم جناح‌بندی‌های سیاسی آشکار شد درحالی‌که ۲۷ نفر از اصلاح طلبان فرقه دموکرات را تشکیل می‌دادند، ۵۳ نماینده محافظه‌کار نیز فرقه اعتدالیون را به‌وجود آوردند. از آن به بعد سایر احزاب مانندانق قاجر سربرپون آوردند. طالبوب در این مورد به دهخدا می‌نویسد: این تهران چگونه جانوری است که در مدت‌زمانی اندک بالغ بر صد حزب و انجمن و جمعیت سیاسی به دنیا آورده است، درحالی‌که در مهد مشروطه یعنی انگلستان تعداد احزاب از دهگستان دست تجاوز نمی‌کند. با این وصف به‌رغم حضور اسمی احزاب، به دلیل عدم آمادگی اجتماعی و فرهنگ حاکم بر نخبگان سیاسی احزاب نقش عملی چندانی نداشتند. در عین حال در مجلس دوم احزاب نقش پررنگ‌تری نسبت به سایر دوره‌ها داشتند. در این مجلس دو حزب نسبتاً بزرگ و دو حزب کوچک‌تر وجود داشت. احزاب اعتدالیون و دموکرات‌ها از جمله احزاب بزرگ و اتفاق و ترقی و ترقی‌خواهان از جمله احزاب کوچک‌تر بودند. حزب دموکرات سخنگوی طبقه بورژواشکری بود و از دموکراسی و حاکمیت مردم دفاع کرده و در تدوین و تصویب قانون انتخابات مجلس نقش موثری ایفا می‌کرد. اعتدالیون

که در واقع جایگزین میانه‌روهای مجلس اول بودند از اشرافیت زمین‌دار و بازاریان سنتی حمایت می‌کردند و به‌طور طبیعی دیدگاه‌های محافظه‌کارانه داشتند. اعتدالیون که ۱۳ روحانی، ۱۰ زمین‌دار، ۹ تاجر، ۱۰ کارمند و سه رئیس قبیله در جمع خود داشتند از تقویت سلطنت مشروطه، تشکیل مجلس سنا، حفظ مذهب و مالکیت مطبوعات، دفاع می‌کردند. در مقابل دموکرات‌ها که تعداد کمتری کرسی در اختیار داشتند از قوانین عرفی، آزادی بیان، مطبوعات، اجتماعات و برابری ادیان دفاع می‌کردند و خواهان جدایی مذهب از سیاست بودند. فعالیت احزاب تا حاکمیت دولت خودکامه پهلوی اول ادامه یافت؛ اما پس از آن با تنگ شدن فضای سیاسی، آزادی احزاب نیز به محاق رفت. در سال ۱۳۱۰ قانون منع فعالیت‌های اشتراکی تصویب شد و تا شهریور ۱۳۲۰ سقوط رضاشاه احزاب واقعی در اداره نظام سیاسی جایگاهی نداشتند. مجدداً پس از سقوط رضاشاه و آزادی فضای سیاسی تا کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ احزاب مختلف و متعددی بروز و ظهور یافتند. مجدداً با بسته شدن فضای سیاسی در دولت بوروکراتیک اقتدارگرایی پهلوی دوم احزاب از عرصه سیاست و حکومت حذف و احزاب دولت‌ساخته به‌جای احزاب واقعی نقش آفرین شدند. در این دوران بود که به دلیل عدم وجود احزاب مردمی، از دهه ۴۰ به بعد کنشگران سیاسی در قالب تشکیلات و انجمن‌های مخفی و زیرزمینی برای سقوط نظام پهلوی فعال شدند و نتیجه آن بی‌ثباتی سیاسی و سقوط رژیم سیاسی بود.

۱- سازمان‌های مختلف سیاسی به مثابه سلسله اعصاب، آسیب‌ها را به مرکز سیستم سیاسی انتقال می‌دهند و خواهان ارائه راه‌حل‌های مناسب می‌شوند و یا اینکه راهکارهای مناسب می‌توان پیشنهاد می‌کنند.
۲- با ورود ایران به دنیای مدرن و وزینن رایحه دموکراسی و حکومت قانون احزاب نیز به عنوان فرزندان دموکراسی بروز و ظهور یافتند، اما به علت فقدان فرهنگ سیاسی مناسب، ساخت قدرت و چندپارگی‌های سیاسی احزاب، زمینه شکل‌گیری احزاب و تشکل‌های سیاسی فراهم نبود.
۳- شکاف‌های قومی، قبیله‌ای و منطقه‌ای از موانع تحقق احزاب سیاسی است.
لازمه احزاب سیاسی ارتقای نقابل‌های منطقه‌ای، قومی و قبیله‌ای و رقابت‌های سیاسی و فکری است.

عمومی انعکاس می‌یافت. بعد از مشروطیت احزاب سیاسی سر برآوردند. در مجلس اول احزاب سیاسی به صورت رسمی وجود نداشت، اما سه جریان سیاسی معتدلیان، آزادیخواهان و بی‌طرف‌ها خودنمایی می‌کردند و به دلیل بافت طبقاتی این مجلس مشاجرات صنفی بر گرایش‌های سیاسی غلبه داشت. در مجلس دوم جناح‌بندی‌های سیاسی آشکار شد درحالی‌که ۲۷ نفر از اصلاح طلبان فرقه دموکرات را تشکیل می‌دادند، ۵۳ نماینده محافظه‌کار نیز فرقه اعتدالیون را به‌وجود آوردند. از آن به بعد سایر احزاب مانندانق قاجر سربرپون آوردند. طالبوب در این مورد به دهخدا می‌نویسد: این تهران چگونه جانوری است که در مدت‌زمانی اندک بالغ بر صد حزب و انجمن و جمعیت سیاسی به دنیا آورده است، درحالی‌که در مهد مشروطه یعنی انگلستان تعداد احزاب از دهگستان دست تجاوز نمی‌کند. با این وصف به‌رغم حضور اسمی احزاب، به دلیل عدم آمادگی اجتماعی و فرهنگ حاکم بر نخبگان سیاسی احزاب نقش عملی چندانی نداشتند. در عین حال در مجلس دوم احزاب نقش پررنگ‌تری نسبت به سایر دوره‌ها داشتند. در این مجلس دو حزب نسبتاً بزرگ و دو حزب کوچک‌تر وجود داشت. احزاب اعتدالیون و دموکرات‌ها از جمله احزاب بزرگ و اتفاق و ترقی و ترقی‌خواهان از جمله احزاب کوچک‌تر بودند. حزب دموکرات سخنگوی طبقه بورژواشکری بود و از دموکراسی و حاکمیت مردم دفاع کرده و در تدوین و تصویب قانون انتخابات مجلس نقش موثری ایفا می‌کرد. اعتدالیون

سال سوم ■ شماره ۸۰۱ شرق

احزاب

مصباحی مقدم خبر داد:

اعضای مجمع روحانیون در فهرست جامعه روحانیت

آفتاب: «غلامرضا مصباحی‌مقدم» سخنگوی جامعه روحانیت مبارز درباره برنامه اصولگرایان برای انتخابات خبرگان گفت: «انشاءالله که شورای هماهنگی تشکیل خواهد شد برای مقدمات برگزاری انتخابات و ایجاد احساس مسئولیت در میان مردم و دعوت آنها به انتخابات. در این شورای هماهنگی، جامعه روحانیت مبارز و جامعه مدرسین حوزه علمیه‌قم رابط خواهند بود تا ارتباط بین شورای هماهنگی و دو جامعه نیز به این وسیله برقرار شود. وی همچنین درباره احتمال نزدیکی جامعه روحانیت به مجمع روحانیون در این انتخابات گفت: «الان به این مسئله می‌اندیشیم که تعدادی از کاندیداهای خبرگان که در لیست روحانیت مبارز خواهند بود، از کسانی باشند که عضو مجمع روحانیون مبارز هستند و ما آنها را هم از نظر فضل و سوابق علمی و هم از نظر سابقه انقلابی مناسب برای مجلس خبرگان می‌دانیم و در لیست خودمان می‌گنجانیم. این امر، حکایت از آن می‌کند که دوست نداریم یک شکاف اساسی بین ما و دوستانمان در مجمع روحانیون مبارز باشد.»

جریان سوم در لیست ما نیست

وی همچنین درباره تشکیل جریان سوم از سوی مصباح‌یزدی گفت: با شناخت زیادی که از حضرت آیت‌الله مصباح‌یزدی داریم، ایشان درصدد ارائه‌ای که جریان جدیدی نبینند و در گفت‌وگوهای هم که با ایشان بوده، صراحتاً به این مسئله تأکید کردند و فرمودند: «من درصدد ایجاد شور و شوق حضور در انتخابات خبرگان بودم، هر جا سخنرانی کردم روی معیارها تکیه کردم و قصد اینکه یک جریان جداگانه راه بیندازم ندارم.» این برای ماروین و مسلم است. البته می‌دانیم کسانی از علاقه‌مندان ایشان درصدد فعالیت مستقل و جداگانه هستند؛ ولی ربطی به شخص ایشان ندارد. وی افزود: «البته دوستانران آقای مصباح منحصر در جریان سوم نیستند. بخش عظیمی از دوستانران آقای مصباح خاج از این جریان هستند. تعدادی هم در جامعه روحانیت و جامعه مدرسین حوزه علمیه قم هستند. «مصباحی‌مقدم بار د حضور نیروهای جریان سوم در فهرست جامعه روحانیت گفت: آقای مصباح حتماً در لیست ما هستند ولی اینطور نیست ما با یک جریان سوم که از آن جریان شناخت کافی نداریم، همکاری کنیم. الان هم نسبت به این جریان شناختی نداریم.» سخنگوی جامعه روحانیت درباره احتمال تشکیل ائتلاف میان با محوریت جامعه روحانیت گفت: «آقای هاشمی از بنیانگذاران جامعه روحانیت مبارز هستند و معتقدیم اگر ایشان بخواهند فعالیت در مورد خبرگان داشته باشند، جامعه روحانیت مبارز را محور قرار می‌دهند؛ نه اینکه خودشان یک جریان جداگانه‌ای از جامعه روحانیت بخواهند

راه بیندازند. «وی تصریح کرد: «تاکتور چنین بحث و گفت‌وگوی صورت نگرفته است.» سخنگوی جامعه روحانیت درباره وضعیت تشکیلاتی این تشکل و احتمال کناره‌گیری مهدوی‌کنی از دبیرکلی آن نیز گفت: «آقای مهدوی‌کنی الحمدلله از سلامتی خوبی برخوردارند.» جامعه روحانیت با وجود شخصیتی مانند ایشان قصد تغییر دبیرکل را نخواهد داشت.»

به هاشمی هشدار دادیم که تخریب می‌شود

وی در بخشی دیگر از این گفت‌وگو درباره انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته و به اجماع نرسیدن اصولگرایان گفت: «این چیز خوبی نبود که اتفاق افتاد و گرچه نتیجه، نتیجه خوبی بود؛ ولی مقدمات خوبی نبود. البته شاید نبود گفت اتفاقی هم که افتاد در اثر ورود آقای هاشمی رفسنجانی به انتخابات بود. ورود ایشان را من اصحاب نظر قاننده‌های اصولگرا شد. گرچه جامعه هم ورود خود را مثبتی می‌کرد بر این که اگر در میان اصولگرایان اجماع پدید نیاید، احساس مسئولیت می‌کند و وارد انتخابات می‌شود.» وی افزود: «اتفاقی هم که در دور دوم انتخابات نهم افتاد، چرخشی بود که گروه‌های موسوم به اصلاح طلب در این انتخابات داشتند. البته جمعی از اصلاح طلبان قلاً هم از هاشمی رفسنجانی حمایت می‌کردند ولی بخشی از آنها کسانی بودند که در انتخابات مجلس ششم شورای اسلامی فعالیت‌های قلمی و تبلیغاتی داشتند که آقای هاشمی از انتخابات ساقط شد و رای نیاورد و خیلی روی این مسئله کار کردند. برای ما روشن بود حمایت اینها از آقای هاشمی یک حمایت اصولی نیست، بلکه حمایت آنها از انتخابات است که منظور است آقای احمدی‌نژاد رای نیاورد. این تصور می‌کنم حمایت این طیف از هاشمی به زیان ایشان تمام شد و بسیاری از کسانی که علاقه به ایشان داشتند، در اثر ورود یک چنین گروه‌هایی ریزش‌یافتند و برای اینکه به آن حامی‌ها رای نداده باشند، به هاشمی رای ندادند. این اتفاق خوبی نبود که رخ داد. می‌خواهم بگویم لزوماً آقای هاشمی باید رای می‌آورد؛ با بالاخره حق رای با مردم است و مردم به هر کس بخواهند، می‌راندند رای دهند ولی یک چنین تغییر تقسیم بندی سیاسی به زیان هاشمی تمام شد و چیز خوبی نبود که اتفاق افتاد. «سخنگوی جامعه روحانیت مبارز تصریح کرد: «این دانستیم که اگر هاشمی وارد انتخابات شود، کسانی و گروه‌هایی هستند که به شدت قصد تخریب ایشان را دارند.» قیلا هم این مسئله را با خودشان در میان گذاشتیم و گفته بودیم که به مصلحت نمی‌انداختیم ایشان به انتخابات وارد شود؛ در آخر ورود آقای هاشمی به انتخابات، زمینه را برای یک فعالیت تخریبی گسترده فراهم می‌کند. البته، ممکن دستان هم اتفاق افتاد و عده‌ای برای حمایت از هاشمی به‌شدت به تخریب احمدی‌نژاد پرداختند و چنان فضا را سیاه جلوه دادند که اگر احمدی‌نژاد رئیس‌جمهور شود، آسمان به زمین می‌آید.»

توضیح

توضیح دانشگاه ارومیه

مدیر روابط عمومی دانشگاه ارومیه در پی چاپ مطلبی با عنوان «اضطراب در ارومیه، بازداشت در زنجان» در تاریخ شنبه ۱۰ تیرماه ۱۳۸۵ در صفحه۹ روزنامه شرق، توضیحاتی را ارسال کرد. در این توضیح آمده است: «با تأیید به‌تفاوت نظر بر تشکل‌های دانشجویی دانشگاه ارومیه تجمعی در خصوص چاپ متون تبلیغی در روزنامه ایران روز سه‌شنبه مورخ ۸۵/۲/۲۶ در محوطه دانشگاه کشاورزی با حضور مسئولان، اساتید، کارکنان و دانشجویان این دانشگاه برگزار شد. در این تجمع ضمن ایراد سخنرانی در خصوص مسائل قومی، بر وحدت تمامی اقوام ایرانی تأکید و اقدام روزنامه ایران به جهت ایجاد بستری برای فیلطه‌های دشمنان خارجی و روابط داخلی آنان محکوم گردید. براین وسیله ضمن تکذیب خبر تعلیق و یا اخراج دانشجویان به سبب شرکت در تجمعی که با مجوز صادره از سوی مسئولان دانشگاهی بوده است با ابراز جرایده به‌ویژه این روزنامه اظهار می‌دارد که چاپ مطلب به سبب محاسبیت بعضی موضوعات قبلاً از صحت و قطع نظر مخطرم گردید.»